

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΓΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΘΕΟΔΩΡΑΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ

Συνταχθείς μὲν χάριν εὐλαβείας
ὑπὸ τοῦ "Αρτης καὶ Πρεβέζης Μητροπολίτου

ΣΕΡΑΦΕΙΜ Μ. ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

"Αφιερωθείς δὲ παρ' αὐτοῦ διὰ ψυχικήν σωτηρίαν εἰς τὸν ἐν
"Αρτῃ Ιερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Θεοδόρας.

Μετὰ τὸ Εὐλογητός, τὸ Κύριε, εἰσάκουσον. Εἴτα τὸ Θεός Κύ-
ριος καὶ τὰ παρόντα τροπάρια. Ἡχος δ.

"Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς βασιλίδος τοῖς λειψάνοις προσδράμαμεν, οἱ ἐν κινδύ-
νοις καὶ ἐν δέει προσπέσωμεν, πόθῳ ψυχῆς κραυγάζοντες

καὶ λέγοντες αὐτῇ Βασιλίς δοήθησον ὑμῖν πᾶσι τοῖς οοῖς τέκνοις ϕῦσαι καὶ ἀπάλλαξον, νόσων τε καὶ κινδύνων, τοὺς οἰκέτας, θείας σου εὐχαῖς, ιλέος τῆς Ἀρτης, Θεοδώρα πάνσεμνε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέοποινα, δοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς σὲ γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

**ΟΝ καὶ εἴτα ὁ Κανὼν, ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις
Σεραφείμ.**

Ωδὴ Α'. Ἅχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Сτέφει κοσμηθεῖσα ἀσκητικῷ καὶ ἐνηδομένῃ, Θεοδώρα ἐν σούρανῷ, δώρησαι ὑγείαν, σαῖς πρεσβεῖαις, τοῖς σὲ τιμῶσι καὶ πόθῳ γεραίρουσι.

Εκλαμπον ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, στέφος Θεοδώρα καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἀεὶ παρίστασαι, ὑγείαν δυσωποῦσα καὶ σωτηρίαν σοῖς τέκνοις δωρήσασθαι.

Ιλάσθητι, Όσία, τοῖς ταπεινοῖς καὶ Θεὸν τῶν ὅλων καθικέτευσον ἐκτενῶς, κινδύνους καὶ νόσους, Θεοδώρα ἀποσοβῆσαι ἀπὸ τῶν τέκνων σου.

Θεοτοκίον.

Сυνέχομαι κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς καὶ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγων ἐπιζητῶ τὴν λύσιν αὐτῶν καὶ σωτηρίαν διὸ λιταῖς σου τὸν δοῦλον σου οἴκτιόν.

Ωδὴ Γ. Σὺ εἶ τὸ στερέομα.

Ημᾶς τοὺς γεραιόντας, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας σου, ταῖς
σαις εὐχαῖς, ἐκ νόσων παντοίων, Θεοδώρα, ἀπάλλαξον.

Τὰ ἄθλα σου μέγιστα, ὡ Θεοδώρα πανεύφημε· ωνσαι διὸ
εὐχαῖς σου κινδύνων καὶ ἐκ νόσων τὴν ποίμνην σου.

Ανδρείας πανθαύμαστον καὶ τῆς ἀγνείας ὥφθης ὑπόδειγμα,
διὸ κάμε ἀγνεύειν εὐχαῖς σου, Θεοδώρα, ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Εχων τὴν ἐλπίδα μου εἰς σέ, πανάσπιλε Δέσποινα, ὅλην
παθῶν καὶ κινδύνων ωνσαι, τὴν ψυχήν μου, πρεσβείας σου.

Διάσωσον νόσων παντοίων καὶ θλίψεων, Θεοδώρα, βασι-
λισσῶν τὸ κλέος καὶ καύχημα, τοὺς προσιόντας σοι καὶ
τιμῶντας σε πόθῳ.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμήν χα-
λιεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Οἱερές μνημονεύει. Εἴτα τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἔχος α'.

Τὴν Ἀνάκτων ἀλουργίδα, ώς πανσόφως κατέλιπες καὶ
ἀσκητικοῖς θείοις πόνοις σεαυτὴν ἐπέδωκας, ἀγιασμοῦ
γενομένη ἔμπλεως πανεύφημε. Οὕτως ἡμᾶς ἐκνικῆσαι κατα-
ξίωσον, κόσμον καὶ σάρκα καὶ τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα καὶ
ζωὴν διανῦσαι φιλόθεον, ὡ ἐπωνυμε τῶν Θεοῦ δωρεῶν, Θεο-

δώρα πανεύφημε, ταῖς θείαις πρὸς τὸν Κτίστην πρεσβείαις σου.

Ωδὴ Δ'. Εἰσακῆκοα Κύριε.

Αγναοθεῖοα ἐκλάμψεοι Πνεύματος Ἅγιου, Θεοδορόνυμε,
τὴν ψυχὴν μου καταλάμπουνον οὐρανίᾳ δόξῃ ταῖς πρεσβείαις σου.

Φωτοφόρων ἐκλάμψεων ἃς περ Θεοδώρα ἀπολαμβάνεις νῦν, ἀπολαῦσαι ἵκετίας σου πάντας καταξίωσον τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Καὶς εὐχαῖς μὲ ἐνίσχυσον κατ' ἀσθενειῶν τε ἀεὶ καὶ θλίψεων,
Θεοδώρα ἀξιάγαστε, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον

Ρῶσιν ἄνοσον δίδου μοι, καὶ πάθη ἀνίατα καταπράῦνον,
εὐσπλαγχνίας τῇ μεσιτείᾳ σου, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ἀπειρόγαμε.

Ωδὴ Ε'. Φότισον ἡμᾶς.

Κθένει τοῦ Θεοῦ τὸν ἔχθρὸν καταπολέμησας· διὸ καὶ ἡμᾶς πάντας ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ὦ Θεοδώρα, κατ' ἔχθρῶν ἐνδυνάμωσον.

Κῶσον τοὺς εἰς σέ, Θεοδώρα, προσπελάζοντας καὶ παντοίων νόσων καὶ περιστάσεων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, φιλαδέλφους ἐλευθέρωσον.

Δωρον τοῦ θεοῦ σὺ υπάρχουσα ἐπωνύμος, πᾶσι δωρηθῆναι τὸ θεῖον ἔλεος, ὡς Θεοδώρα ἵκεσίαις σου ἀξίωσον.

Θεοτοξίον.

Αχραντε σεμνή, θείω ὕδατι με φάντισον καὶ ταῖς λιβάσι τοῦ ἔλέους σου, σταγόνας δίδου τῶν δακρύων ὑετίζειν με.

Ωδὴ ΣΤ. Πλάσθητί μοι Σωτῆρο.

Ισχὺς τοῦ Παντούργοῦ, ὡς Θεοδώρα πανέντιμε, πλεκτάνας τοῦ πονηροῦ, σοφῶς κατεφρόνησας· κάμε οὖν ἀξίωσον καταλῦσαι, οθένει τοῦ θεοῦ, Σατάν τὸν δόλιον.

Ηράσθης φωτὸς θεοῦ, ὡς Θεοδώρα ἀοἰδιμε, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς κατεφρόνησας· κάμε οὖν ἀξίωσον φωτίσθηναι εὐχαῖς σου, οὐρανίαις ἐπιλάμψεσι.

Κὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦνί, ὡς Θεοδώρα χορεύουσα, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πρεσβείας προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε καὶ τῶν γεραιόντων τὰ ἰερὰ σου λειψανα.

Θεοτοξίον.

Φωτὸς νεφέλη σὺ εἶ καὶ τοῦ θεοῦ θρόνος ἐνδοξος, Παρθενομῆτορ Ἀγνή ψυχῆς οὖν τὰ ὅμματα τῆς ἐμῆς νῦν φότισον καὶ παθῶν ἀχλύος τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Διάσωσον νόσων παντοίων καὶ θλίψεων, Θεοδώρα, βασιλισσῶν τὸ κλέος καὶ καύχημα, τοὺς προσιόντας σοι καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Αχοαντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνεῳμηνεύτως ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυοώπησον, ώς ἔχουσα μητρικὴν παδόησίαν.

Οἱ ερεῦς μνήμονεύει. Εἴτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡχος 6.

Θείων δωρημάτων, Θεοδώρα, ἐπώνυμε. Ὁσίων σύσκηνε καὶ Βασιλίδων ἀγλάσιμα, ἐγκαρδίως βοῶμέν σου· πρόφθασον καὶ ἐκ παντοίας βλάσδης λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα θεομαῖς ἵκεσίαις σου.

Προσκείμενον, Ἡχος 6.

Ὑπομένον, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στιχ. Καὶ ἀνίγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ πηλοῦ ἄλνος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαϊον. Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΙΖ.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Οσίας. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν Προσόμοιον.

Ἡχος πλ. 6. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Χαίροις εὐχος ἐνδοξον Ἀκαρνανίας καὶ Ἀρτης, κλέος τε καὶ σόμινωμα καὶ πηγὴ ἀκένωτος τῶν ιάσεων· χαίροις ἀείφωτος λαμπάς, ἡ φωτίζουσα Αἰτωλίαν τοῖς σοῖς θαύμασι· χαίροις ἐπισκεψις καὶ φῶσις ἐν νόσοις τῶν τέκνων σου. Σὲ οὖν καθικετεύομεν Χριστῷ τῷ Παντάνακτι ὑπὲρ σωτηρίας, εἰρήνης τε διηνεκοῦς καὶ εὐδωστίας τῆς ποίμνης σου, Θεοδώρα πάνσεμνε.

Ο ιερεύς. Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Ωδὴ Ζ. Παιᾶς Ἔβραιων.

Νῦν καθορῶσα, Θεοδώρα, τὴν πανέκλαμπτον τοῦ Πλάστου θείαν θέαν, ἵεραῖς σου εὐχαῖς, δώρησαι τὴν κατ' ἄμφῳ ὑγείαν τοῖς ὑμνοῦσι σε καὶ προστρέχουσι σῇ σκέπῃ.

Πίστει τιμῶντες τὴν σὴν μνήμην, Θεοδώρα, οἱ ταπεινοί σου δοῦλοι, εὐλαβῶς καὶ πιστῶς δεόμεθά σου, ταῖς θείαις ἴκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων ἀδοκήτων.

ΩΘεοῦ δώρου παναγίου, Θεοδώρα ἐπώνυμε, σοὶς τέκνοις τὸν δοτῆρα Θεὸν τῶν ἀγαθῶν δυσώπει, δοῦναι ἡμῖν τὴν ἀφεσιν τῶν πολλῶν ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Εμμονον ἔχων τὴν κακίαν καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείας εὐσπλαγχνίᾳ τῇ σῇ, προστρέχω ἀνακράζων σῶσον μεσῶσον Πάναγγε μητρικαῖς σου ἴκεσίαις.

Ωδὴ Η. Τὸν Βασιλέα.

Ρῶσιν κατ' ἄμφῳ, ὡ Θεοδώρα δυσώπει τοῖς σοῖς δούλοις εὐχαῖς σου δωρηθῆναι, τῶν δεινῶν παντοίων ἀπαλλαγὴν, ὄσια.

ΩΘεοδώρα, ταῖς ἴκεσίαις σου σῶζε, ἀπὸ νόσων παντοίων καὶ κινδύνων τοὺς προσφεύγοντας τῷ θείῳ σου τεμένει.

Ινα ὑμνῷ σε, ὡ Θεοδώρα Ὁσία, τὴν ὑγείαν παράσχου σῷ Ιοίκετῃ, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐνθέρμοις σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Ικεσίαις ταῖς πρός Θεὸν σου Παρθένε, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν με σὺ σῶσον καὶ τὸν σάλον παῦσον ἀσθενειῶν παντοίων.

‘Ωδὴ Θ’. Κυρίως Θεοτόκου.

Πλούτοῦντες, Θεοδώρα, τὰ σεπτά λείψανα, κατασπαζόμεθα ταῦτα δεόμενοι, ρῦσαι ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, μῆτερ τῶν θλίψεων.

Κινδύνων τῶν τοῦ βίου λύτρωσαι Ὁσίᾳ, τὸν σὸν οἰκέτην, ἐνθέοις πρεσβείαις σου καὶ πάσης νόσου καὶ βλάβης μὲν νῦν ἀπάλλαξον.

Εν θαύμασιν ἀπείδοις Βασιλίς Θεόφρον, ὁ παντοκράτωρ Θεὸς σὲ ἐδόξασε· τοῦτον θεῷμδῶς ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία ὅμορισόν μοι ἄφεσιν πταισμάτων καὶ ἀσθενοῦτα ἐπίσκοκεψαι δέομαι καὶ συμφοραῖς νῦν ποντούμενον ἐλευθέρωσον.

‘Αξιον ἔστιν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Εχοντες Ἀρταῖοι σὰ Ἱερὰ λείψανα, Θεόφρον Θεοδώρα ὡς ὀχυρὸν προπύργιον, τούτοις προσφεύγοντοι ἐν νόσοις καὶ τῆς ὑγείας πάντες ἐπιτυγχάνουσι.

Φύλαττε σὴν ποίμνην, δῶρον Θεοῦ, ἐκ κινδύνων παντοίων καὶ ἐκ νόσων φθοροποιῶν, πίστει τὴν τιμῶσαν σὴν μνήμην Θεοδώρα, καὶ παντοίας βλάβης ταῖς ἵκεσίαις σου.

"Ετερα, παρ' ἀνωνύμου κεχριαίου.

Ψαλλόμενα ἐν Σερβίοις Κοζάνης.

Χαίροις ἄνθος πάντερπνον τῆς Ἐδέμι ἐν γῇ ἐξανθησαν,
ώσπερ ἥλιος νοητὸς, καὶ τῆς τῶν Σερβίων ἀεὶ φωτίζον χώ-
ραν ψυχάς δ' εὐθωδιάζον θερμῶς τιμώντων σε.

Χαίροις τῶν Σερβίων κόρη σεμνὴ ἀρετῶν δοχεῖον εὐθωδία
χριστιανοῖς· ζάλης ἐν τῷ βίῳ δεινῶς ἡμᾶς νεκρούσης λύ-
τωσαι, Θεοδώρα, Χριστῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀπο-
στόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἀγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Εἴτα τὸ Τροπάριον.

Ἔ Ηχος α'.

Τῶν βασιλίδων τὸ ιλέος, Ἀσκητριῶν τὸ ἀγλαῖομα, τῆς
Ἀκαρνανίας τὸ εῦχος καὶ ίαμάτων φεῖθρον ἀκένωτον, τῶν
λυπουμένων καὶ πτωχῶν τὴν προστάτιν, τὴν ἀκτίνος δίκην τῆς
Αἰτωλίαν πᾶσαν καταφωτίζουσαν ἐπώνυμον τὴν ὅντως δω-
ρεῶν τῶν τοῦ Θεοῦ τὴν πάνσεπτον καὶ Ὁσίαν Θεοδώραν τὴν
Βασίλισσαν, δεῦτε οἱ Ἀρταῖοι πάντες πιστῶς συνελθόντες ὑμ-
νοις τιμήσωμεν αὐτῇ, γάρ ἀενάως, ὑπὲρ ὑμῶν οὐ παύει πρε-
σβεύουσα.

Ἔ Ηχος γ'.

Χαίρει ἔχουσα ἡ πόλις Ἀρτα τὰ σὰ πάνσεπτα ὁστᾶ, Ὁσία
ίαμάτων ἰατρεῖον ὑπάρχοντα, τοῖς προσιοῦσιν αὐτοῖς μετά
πίστεως καὶ αἰτουμένοις τὴν θερμὴν σου σκέπην καὶ ἀντίλη-

ψιν ὁ Βασίλισσα Θεοδώρα ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκέτευε, δωρήσασθαι ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ο Ιερεύς ως ἔθος μνημονεύει. Εἰς τὴν ἀπόλυτιν
ψάλλεται τὸ παρόν, Ἡχος 6. Ὄτε ἐκ ξύλου σε.**

Δεῦτε οἱ ἐν "Αρτῃ εὐσεβεῖς, δεῦτε ἐν ὡδαῖς Θεοδώραν ἀνευφημήσωμεν, βασιλίδων σέμνωμα, μοναστριῶν καλλονῆν, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζοντες· λύτρωσαι, εὐχαῖς σου, Θεοδώρα πάνορμη, τῶν ἐνεστώτων δεινῶν πάσης προσδολῆς τε καὶ νόσου τοὺς τὰ σὰ λείφανα τιμῶντας καὶ τῇ ἀντιλήψει σου προστρέχοντας.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Μνήσθητε οἱ τε ἀναγιγνώσκοντες καὶ ψάλλοντες, τοῦ συντάξαντος
ἀιοιδίμου Μητροπολίτου "Αρτῆς Σεραφείμ, ως καὶ τοῦ Μελοῦ
Ιώβ τοῦ μοναχοῦ τοῦ πρώτου ύμνογράφου, πάντων

δὲ τῶν ἀρχιερατευσάντων ἐν τῇ Ιερᾷ

Μητροπόλει "Αρτῆς, κάμοῦ δὲ τοῦ

ταπεινοῦ Ἰγνατίου "Αρχιερέως

τοῦ νῦν ἐκδόντος τὴν

βίβλον ταύτην.

† ὁ "Αρτῆς Ἰγνάτιος Δ"

"Αρτα 1994

